

Láska silnejšia ako hriech

L 15, 1 - 3. 11b - 32:

I približovali sa k Nemu samí publikáni a hriešnici, aby Ho počúvali. Ale farizeji a zákonníci reptali a hovorili: Tento hriešnikov prijíma a jedáva s nimi. Vtedy povedal im toto podobenstvo: Jeden človek mal dvoch synov.

Mladší z nich povedal otcovi: Otče, daj mi podiel z majetku, ktorý mi patrí. A (otec) rozdelil im majetok.

Po nemnohých dňoch zbral mladší syn všetko, odsťahoval sa do ďalekej krajiny a tam v hýrení premrhal si imanie. Keď už všetko premrhal, nastal v tom kraji veľký hlad a on začal núdzu trpieť. Išiel teda a uchytil sa u jedného z občanov toho kraja, a ten ho poslal na pole svine pásť. I žiadal si naplniť brucho odpadkami, ktoré žrali svine, ale nik mu nedal. Vtedy vstúpil do seba a povedal si: Koľko nádenníkov má hojnosť chleba u môjho otca, a ja tu hyniem hladom. Vstanem, pôjdem k otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i proti tebe a nie som viac hoden menovať sa твоjím synom; prijmi ma ako jedného z nádenníkov. I vstal a šiel k otcovi.

Keď bol ešte ďaleko, uvidel ho otec, zľutoval sa, pribehol, padol mu okolo krku a vybozkával ho. A syn mu povedal: Otče, zhrešil som proti nebu a proti tebe a nie som viac hoden menovať sa твоjím synom. Ale otec rozkázal sluhom: Prineste rýchlo najkrajšie rúcho a oblečte ho; dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy; potom vezmite vykrmené teľa, zabite ho a jedzte a veselme sa. Lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil; bol stratený, a našiel sa. A začali sa veseliť. Starší syn bol na poli. Keď sa vracal a približoval k domu, počul hudbu a tanec. I zavolať si jedného zo sluhov a vyzvedal sa, čo je to.

A ten mu povedal: Prišiel ti brat a otec zabil vykrmené teľa, že ho dostal zdravého. Nato sa tento nahneval a nechcel vojsť. Ale otec vyšiel a prehováral ho. On však odpovedal otcovi: Pozri, koľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvojho rozkazu, ale nikdy si mi nedal ani kozliatko, aby som sa poveselil s priateľmi; keď však prišiel tento tvoj syn, ktorý ti prehýril majetok s neviestkami, zabil si mu vykrmené teľa. Ale otec mu povedal: Dieťa moje, ty si vždy so mnou, a všetko, čo mám, je tvoje; ale patrilo sa nám veseliť a radovať. Lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil; bol stratený, a našiel sa.

Drahé sestry a bratia

Pôstna doba má svoje typické témy. NIL HOMINI CERTUM EST. (V ľudskom živote nie je nič isté.) Tak tvrdil voľakedy Ovídius, (Žalospevy.) Môže sa stať hocičo! Netreba nám vymýšľať veľa príkladov o tejto depresívnej pravde. Naš svet zrazu ochorel, celý sa pokazil, to čo dobre fungovalo muselo zrazu prestať a my sme ustrnuli v úľaku. Akoby všetko strácalo bežnú logiku. Stráca sa jasný vzťah medzi príčinou a následkom.

Evanjelista Lukáš nám aj dnes prekladá situáciu, pri ktorej sa jedná o vzťah medzi príčinou a dôsledkom. Vina, zlyhanie a ich dôsledky. Teraz však znovu trochu inak. Podľa príbehu o márnivom synovi, to vyzerá tak, že hriech neprináša negatívne dôsledky pre toho, kto ho spáchal, toho, kto by si zaslúžil trest. Zlo hriechu ubližuje tam, kde by sme to neočakávali.

Ako pomenovať hriech z nášho príbehu? Možno by sme ho mohli nazvať hriechom neopodstatnených nárokov. Hriech zneužívania dobrotivosti. Hriech nepochopenia a podcenenia rodičovskej lásky. Možno také nenachádzame v Dekalógu. Predsa však je schované v 4. Božom prikázaní. V prikázaní úcty voči otcovi a matke. V tomto prípade však ide nie iba o našich pokrvných rodičov, ale o nášho nebeského Otca.

Čo spôsobuje náš hriech? Koho vlastne nakoniec postihuje, koho zraňuje najviac? Ako je to v našich vzťahoch k ľuďom a k Bohu? Čo dokáže nakoniec zahlaďiť zločin hriechu zneuctenej lásky voči nebeskému Otcovi?

Drahé sestry a bratia

Náš hriech zasahuje nášho nebeského Otca a iba náš nebeský Otec dokáže svojou láskou zhasiť zlo, ktorý náš hriech spôsobil.

Áno, je to, akoby tu zrazu bola nebezpečná nálož, ktorá hrozí výbuchom a môže ničiť všetko, čo je krásne a dáva zmysel. Hriech a zlo v nás má takúto silu a kvalitu. Boh ako milujúci rodič, ako otec, či matka, ktorá má najradšej na svete svoje dieťa, prijíma dôsledky zla svojho dieťaťa a absorbuje ich, pohltí ich, zahasí ich silou lásky. Otcova, matkina, rodičova láska trpí hriechom svojho syna, či svojej dcéry.

V našich ľudských pomeroch to spôsobuje žiaľ, ktorý nemá väčšinou riešenie. Je iba trvalou bolesťou a ranou. V našich ľudských vzťahoch si otcovia a matky, možno aj vychovávatelia a nadriadení si najprv donekonečna snažia vysvetliť po dobrom zlé správanie svojich detí, ospravedlňovať ho slepo, kým sa to len dá. A keď to už nejde, ostáva len tupá bolesť a zranenie.

Náš nebeský Otec vidí realisticky zlo hriechu nás, svojich detí. Svojich synov a dcér. Nič si neskrášľuje. Trpí pre dôsledky našich omylov a berie na seba dôsledky nášho hriechu.

Tak to bolo v prípade syna v našom príbehu:

- Najprv ho muselo hrozne mrziť a spôsobiť mu nekonečnú bolesť, keď sa dozvedel, že jeho syn, chce svoj podiel. Chce ho len pre seba. Chce ho užívať mimo otcovho domu. Chce si vziať dary, ktoré dáva Otec a chce s nimi ísť preč.

- Potom nebeský Otec trpí, keď vidí, že si Jeho deti zoberú svoje dary, akoby ich nebol dal Boh a užívajú si ich spôsobom, ktoré Boh neschvaľuje. Proti vôli otca. Rodičovské srdce však dáva svojmu dieťaťu, čo si pýta a znáša dôsledky svojej lásky...
- Nakoniec trpí rodičovské srdce keď vidí, že sa ostatné deti, ktoré ostali verné, netešia z návratu strateného syna, či stratenej dcéry. Rodičovská láska vtedy znovu trpí dôsledkami hriechu. Hriech zasahuje vzťah tých, ktorých láska nebola narušená. Hriech sa snaží otráviť atmosféru domova, cirkvi. Aj to dokáže pretrpieť a zakryť Otcova rodičovská láska.

Áno, náš hriech zasahuje nášho nebeského Otca a iba náš nebeský Otec dokáže svojou láskou zhasiť zlo, ktorý náš hriech spôsobil.

Taká je Otcova láska k Tebe a mne, milý brat a milá sestra. Taká bola a taká ostáva. Stále je taká.

K čomu vedie nášho nebeského Otca takáto láska, ktorá mu prináša utrpenie a bolesť nepochopením Jeho lásky, hriechom, zločinmi svojich detí? Ako rieši náš všemohúci Otec túto bolesť svojej lásky?

1. Posiela svojho Syna, aby Jeho láska trpela smrťou na kríži.

Nevzruší sa hnevom a nezavrhuje neposlušných. Posiela Ježiša, aby ukázal, ako ďaleko dokáže Otcova láska ísť v záujme o nás. Z lásky k svojim synom a dcéram, ku mne a ku Tebe, pre nás necháva zomrieť svojho Syna na kríži.

Dokáže nás presvedčiť táto obeť Otca pre nás? Dokáže zastaviť milujúce srdce rodiča, ktoré krváca, mňa a Teba, syna a dcéru v svojej zlej ceste?

2. Posiela svojho Syna, aby vyladával a stoloval s colníkmi a hriešnikmi..

Posiela Ho, aby vyhľadával ľudí na scestí. Tých, ktorí nevedia, ako ubližujú svojho nebeskému Otcovi. Zaujíma sa o nich. Ide do rizika, že to tie ostatné dobré, zbožné deti nepochopia a budú mu to vyčítať.

3. Otcova láska posiela aj nás, milý brat a sestra Teba a mňa, aby sme robili podobne.

Aby sme vyhľadávali tých, čo nevedia, že majú nebeského rodiča, ktorého láska je taká veľká, že sa nechá týrať bolesťou a stále ešte nesiahla po treste, hoci by mohol. Posiela nás za ľuďmi, ktorí netušia, že náš nebeský Otec dokázal obetovať svojho Syna Ježiša Krista, aby nám dokázal lásku k sebe.

Aby sme spolu uverili v Jeho záujem o nás. Otcova láska nás posiela za našimi bratmi a sestrami, ktorí netušia, čo ich odmietanie Boha a ich zlé skutky proti Božej vôli spôsobujú a koho vlastne zasahujú. Komu svojím hriechom ubližujú...

Drahé sestry a bratia.

Dobrá správa, ktorú dnes dostávame nie je iba v tom, že náš nebeský Otec dokáže svojou veľkou láskou k nám zhasiť dôsledky hriechu. Nie je iba v tom, že toto zlo nášho nebeského Otca, ktoré ho zasiahlo, nezničilo Jeho lásku k nám. On sa nerozhneval a nezavrhol nás. Náš milujúci Otec udusil láskou smrť, ktorá bola v našom hriechu.

Je tu ešte jedna oveľa príjemnejšia a radostnejšia správa. Náš nebeský Otec sa teší, keď spoznáme, po tom, čo sme všetko premrhali a keď sme mu svojou slobodou ublížili, že by sme sa u Neho mohli mať lepšie, ako tam von. Teší sa z návratu. K Ježišovi sa približovali samí publikáni a hriešnici. Úžasné! Boh sa z toho teší. Svoju radosť dokáže odovzdať aj ostatným svojim deťom. Dokáže nás obohatiť svojou radosťou z návratov jeho detí. Teší sa keď sa Jeho domov plní. Keď sa ktokoľvek a kedykoľvek vracia. Láska nášho Otca je úžasná! Takého láskavého nebeského Otca máme. Neznevažujme Jeho lásku k nám a tešme sa z Jeho úžasnej lásky.

Amen.

Dr.h.c. prof. ThDr. Július Filo
Katedra praktickej teológie